



'T BESTE PEERD VAN STAL

(Er zit een luchtje aan)

Klucht in vier bedrijven

Door

GERRIT VOSKES

Bewerkt en overzet in algemeen dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T BESTE PEERD VAN STAL! - ER ZIT EEN LUCHTJE AAN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRANS BOKMA

PETRA - zijn vrouw

BETSIE - hun dochter

RONALD - hun zoon

BRENDA van DAM - verpleegkundige

JOOP BOKMA - de vader van Frans

KEES BRUINSMA - vriend van Joop

TRUIDA STOKVIS - de moeder van Petra

JOZIAS HEIDEPOL - de vriend van Truida

JOHANNA BLIKVANGER - buurvrouw

MINOES - een "lichte" dame

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de gezellig ingerichte woonkamer van de familie Bokma. Rechts een deur naar de slaapkamers. Aan de achterwand een deur naar de keuken. Aan de linkerwand een deur voor al gehele opkomst.

MUZIEK:

Het stuk kan beginnen met het liedje over 25 jaar, o.a. Max van Praag.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Een vrijdagmorgen in de zomer

*(de woonkamer is versierd en er hangt een bord **Hulde aan het zilveren bruidspaar**. Even later Petra, op haar paasbest, rechts op. Ze blijft even verrast staan)*

PETRA: *(verrukt)* Oh, kiek nou toch ies, wat mooi, wat mooi. *(roept achter de deur)* Frans! Frans kom ies gauw. *(Frans, ook strak in het pak, rechts op)*

FRANS: Zo, zo. Poe, poe. 't Liekt wel of ze van plan bent um hier feest te gaon vieren. *(leest)* Hulde aan het zilveren bruidspaar.

PETRA: *(dicht bij hem)* En wie zollen dat dan wel niet wezen?

FRANS: Dus daorum mussen wij vanmorgen boven blieven. De kinder wollen oes oes verrassen.

PETRA: Wat toch lief van de kinder. En vanmorgen ok al 'n ontbijt op berre

FRANS: Jao, ze waren mij net iets te rap af. Dat haar ik nou zölf willen doen.

PETRA: Wie? Jij Frans? De leste keer dat ik van joe 'n ontbijt op berre kregen heb, kan ik mij zölf niet iens meer herinneren.

FRANS: Jaowel. Toen jij ziek was.

PETRA: Gao toch weg. Ik ben nooit ziek.

FRANS: *(pakt het ochtendblad en gaat zitten lezen)* Nou jao ik bedoel, as jij vanmorgen ziek west waren, dan haar jij van mij ontbijt op berre kregen.

PETRA: Natuurlijk. En dan maor hopen dat ik zo gauw meugelijk weer op de bien zol wezen. Voordat de huusholding hier hielemaol 'n zooigie zol wezen.

FRANS: *(van achter zijn krant)* Goed, ik geef toe dat ik nogal onhandig in de huusholding ben. Tevreden?

PETRA: Ik ben bliede dat jij dat zölf in ziet. Jij weet jao niet iens waar de wasmaande en de stofzoeger staot.

FRANS: *(zijn krant dicht vouwend)* Zol jij nao viefentwintig jaor ok wat positiefs over mij kunnen vertellen?

PETRA: *(liefkozend achter hem)* Natuurlijk lieverd. Jij begunt gries te worden en kriegt 'n buukie.

FRANS: Noem jij dat positief?

PETRA: Kom ies hier, Fransie; jij bent nog altied die lieve zorgzaome jonge waar ik ooit verliefd op worden ben. En ik ben nao al die jaoren nog altied gek op joe. *(als ze elkaar omhelzen komen Betsie*

en Ronald voorzichtig uit de keuken op. Ze blijven even doodstil staan. Ronald pakt een opgeblazen luchtballon en knijpt die, dicht bij hen, stuk)

PETRA: *(schrikt)* Blikskater, wat 'n knal.

RONALD: Moet je ze daar zien staon, de torteldoeven.

PETRA: En, wat vinden jullie van? *(laat trots een ring zien)* mien huwelijks kadoo.

BETSIE: *(kijkt)* 'n Ring? Wat mooi.

RONALD: Zo, dat is niet mis. Jij hebt flink in de bus blaozen va. *(bij hem)* En jij? Wat heb jij kregen? 'n Abonnement op de Play Boy?

PETRA: Nee, zien kadoo komp nog. Dat moet 'n verrassing wezen.

FRANS: Jij bedoeld dat ik van joe...? *(liefjes)* Wat is 't?

PETRA: Dat zeg ik niet. Ik weet allent dat jij dit al hiel lang wilt.

RONALD: 'n Aomd met mij naor de Yap Yum.

BETSIE: *(tot Ronald)* Dat zol jij wel willen, lummel.

RONALD: In elk geval hebben Betsie en ik ok nog 'n verrassing. *(plechtig)* Gaon jullie ies eem zitten. *(als ze beiden zitten)* Lieve va en moe. Jullie bent veur oes, de liefste aolders die wij oes maor kunnen wensen. Jullie bent ter altied veur oes en daar bent wij hiel arg dankbaor veur.

BETSIE: Wij weten dat jullie 't in het begin van jullie huwelijk niet gemakkelijk had hebt.

PETRA: *(lacht)* Vin jij dat gek. Dat is ok wel 'n beetie joen schuld. 't Eerste wat ter kommen mus, was 'n wieg.

FRANS: Maor dat is gelukkig allemaol goed kommen.

RONALD: Jaowel. Maor 't was toen wel ien van de redenen dat jullie nooit 'n huwelijksreis hebben kunnen maoken.

BETSIE: Toen wij net binnen kwamen en jullie zo zagen staon, wussen wij zeker dat 't nog niet te laot was. Daarom willen wij jullie dit graog an bieden. *(geeft een enveloppe aan Frans)*

FRANS: *(verbaasd)* Wat is dat? *(maakt hem open)* Petra kiek nou toch ies.

PETRA: *(leest)* 'n Geheel verzorgd lang weekend in Kasteel Sint Pietersberg in Maastricht. *(ontroerd)* Maor kinder toch.

RONALD: Daar wollen jullie toch altied al zo graog 'n keer naor toe?

FRANS: *(aarzelend)* Jaowel maor, dat is...

BETSIE: Kom op dan. Doe nou maor net of jullie pas trouwd bent en gao heerlijk genieten met zien beiden. 't Is jullie van harte gund.

PETRA: *(ontroert)* Kinder hiel arg bedankt. *(knuffelt hen beide)*

FRANS: *(opeens)* Weet je wat. Ik boek nog veur twee personen bij. Dan kunnen wij met zien vieren.

PETRA: Jao, dat doen wij.

RONALD: Jammer va. Daor ben jij nou al veuls te laot veur. Heb jij niet zien wanneer jij weg moet?

PETRA: *(kijkt)* Jaowel, 16/09.

FRANS: Dat is zestien september. Maar... maor dat is vandaoge!

RONALD: Inderdaod. Jullie rieden vanaomd, nao 't feest, deur naor Limburg.

PETRA: *(aarzelend)* Maor, maor 'n lang weekend in 'n hotel moet je veurbereiden. Dit is, hoe zal ik zeggen, zo onverwachts. Ik moet de koffers pakken en en...

FRANS: En 'n verzekering afsluiten en...

RONALD: *(valt in)* Niks koffers, niks verzekering. Alles is veur jullie regeld.

BETSIE: Laot 't eerst maor ies rustig op je af kommen. Je hebt nog de hiele dag tied um an 't idee te wennen. *(beiden rechts af)*

PETRA: O Frans wat fijn. 'n Lang lang verwenweekend in 'n kasteel. *(kijkt in de folder)* Moej toch ies zien. Sauna. Massage. Fitnessruimte. En een bezuuk an 'n beautyfarm.

FRANS: Ontbijt op berre en 's aomds 'n zes gangendiner bij keerslicht.

PETRA: Champagne op de kaomer en 'n hemelberre. Dan vertrekken wij metien nao 't feest.

FRANS: Jao, dat is goed. *(gaat zitten)* Wacht ies eem. Vanaomd nao 't feest? Hoe moet dat dan met mien va?

PETRA: Joen va? *(gaat bij hem zitten)* Weet ik veul. Denk liever an mien moe. En Jozias.

FRANS: *(niet begrijpend)* Jozias? Wie is dat nou weer? Jozias, dat is toch gien naam.

PETRA: Jozias Heidepol. Jij weet wel, de neie vriend van moe. Dat heb ik je toch verteld.

FRANS: Maor die kennen wij niet iens.

PETRA: Moe zol hum vandaoge an oes veur stellen. Dizze keer is 't hiel arg serieus zee ze. Hij was vrogger eigenaor van dat grote parfumeriebedrief Snif-Snif. En hij is schatriek.

FRANS: Nou dan passen ze goed bij mekaore. Snif en Snuitje.

PETRA: Frans ik waarschouw joe. Zeg dat nou nooit waor joen va bij is.

FRANS: Hoe laot zollen ze der wezen?

PETRA: *(op haar horloge kijkend)* Tegen half elf. En jij weet, ze is altied stipt op tied. En dat kun jij van joen va niet zeggen. Wacht eem. Wat bedoelde jij met: hoe moet dat met mien va?

FRANS: *(wat aarzelend)* Lieve Petra, ik ben vergeten joe wat te zeggen.

PETRA: Lieve Petra? (*wantrouwend opstaand*) As jij zo begunt ben jij zeker vergeten mij wat te zeggen.

FRANS: (*benepen*) Jao.

PETRA: (*als Frans aarzelt*) Nou kom op, veur de dag ter met.

FRANS: Nou eh... de kinder hebben gien rekening hollen met mien va.

PETRA: (*dreigend*) Frans!! Ik waarschouw joe. Joen va giet niet met naor Maastricht.

FRANS: Nee natuurlijk niet. Ik eh... ik heb beloofd dat hij, nao 't feest, nog 'n week mag blieven logeren.

PETRA: (*opvliegend*) Waaat? En daor kom jij nou met an. En dat heb jij zo maor achter mien rugge um regeld?

FRANS: Ik was bange dat jij aans bezwaor zol hebben.

PETRA: (*gaat met de rug naar hem toe staan*) Nou in dat geval Frans Bokma. Ik heb ok nog 'n verrassing veur joe. Ik heb mien moe beloofd dat zij 'n weeke mag blieven logeren.

FRANS: (*valt uit*) En dat doe je ok zo maor op eigen houtje?

PETRA: Jao. Want as ik 't zegd zol hebben, dan haar jij ok bezwaor maakt.

FRANS: En die neie vriend? Blef die soms ok de hiele weeke logeren?

PETRA: Dat neem ik wel an. Trouwens... (*schrikt*) O, potverdorie, joen kadoo. Dat kan nou ok niet deur gaon.

FRANS: Hoezo mien kadoo kan niet deur gaon?

PETRA: (*duwt Frans in een stoel*) Gao maor eem zitten. Ik haar veur joe ok 'n verrassing. Kiek, jij eh... hebt nou toch 'n weeke vekanzie nomen? (*geeft hem een langwerpige pakket*)

FRANS: Jao, um te gaon vissen. Dank je wel Petra. Ik mag 't niet zeggen, maor ik kan wel raoden wat ter in zit. (*als hij het uit pakt zit er een golfclub in met een "domme" pet*) Wat is dit?

PETRA: (*zet hem de pet op het hoofd*) Joen eigen club.

FRANS: Eigen club? (*teleurgesteld*) Ik dacht dat ter 'n werphengel in zat. En nou stao ik hier as Jan met de Pet.

PETRA: Nee, maandagmorgen um tien uur, zol jij aans je eerste golfles kriegen.

FRANS: Golfles? (*zenuwachtig*) Jao maor Petra ik moet... ik zol nog...

PETRA: Rustig maor jong. Natuurlijk ben je zeneachtig. Maor dit wol jij toch altied zo graog. Dat is mien huwelijkskadoo. Allent, ik haar alles al regeld en besproken. En Jozias Heidepol zol joe daor bij gaon helpen. Dus die lessen zul jij eem 'n paor weken uut moeten stellen.

FRANS: (*aarzelend*) Golfles. Veur dat geld koop je toch 'n prachtige werphengel. (*wil uitvallen maar bedenkt zich nog op tijd, overvriendelijk*) Golfles? Jao, nou jij 't zegt. Ik heb 't ter wel ies over had maor... mag ik asjeblijft zölf bepaolen wanneer ik... (*er klinkt gestommel achter*)

PETRA: Pas op. Der komp iene van boven. Laot nog maor niks merken.

FRANS: Nou jao als jij dan zo graog wilt dat ik...

PETRA: Ssssst, wij hebben 't ter het nog wel over. (*Petra pakt hem snel de pet van het hoofd en zet de golfclub ergens neer waar hij niet opvalt. Ronald rechts op*)

RONALD: Wat is dat veur 'n gekibbel. Wij kunnen jullie boven heuren.

PETRA: Ronald jonge, wij hebben 'n probleem.

FRANS: Joen moe hef oma en heur neie vriend beloofd dat ze vanaomd, nao 't diner, 'n weeke hier zollen blieven logeren.

PETRA: En joen va hef opa Bokma beloofd dat hij morgen, nao 't feest, ok 'n weekie mag blieven.

RONALD: Ja hallo, jullie gaon tot maandagmiddag naor Maastricht.

FRANS: Precies. Dus die logeerpartijen kunt niet deur gaon.

PETRA: Dat zal dus 'n flinke teleurstelling veur oma wezen. Jullie weten hoe ze is.

FRANS: En wat dacht jij van opa.

RONALD: Ik zal straks wel met opa praoten. Hij zal 't vast wel begriepen. Hoe laot komp hij.

PETRA: (*beide kibbelend*) Die rolt binnen wanneer 't hum uut komp. Al is het midden in de nacht.

FRANS: Zeg jij nou asjeblijft niks over mien va. Joen moe komp toch ok wanneer 't heur uut komp. Allent is ter ien verschil. Mien va komp ien maol in de maand. Joen moeder haost iedere weeke.

PETRA: Dat kan wat worden. Die beide bent kat en hond.

RONALD: Hollen jullie nou asjeblijft op met kibbelen. En nog wel op jullie trouwdag. En oma? Wanneer komp die?

PETRA: Um klokslag half elf. Teminnen dat hef ze zegd.

FRANS: Natuurlijk, want die Jozias zal wel 'n man van orde en regelmaat wezen.

BETSIE: (*Betsie rechts op*) Ik moet nog eem de stad in. Die schoenen die ik van de weeke kocht hebt, passen toch niet zo goed bij mien jurk.

RONALD: Dan gao ik zo ver met je met. Dat overhemd wat ik van de weeke kocht heb, past ok niet zo goed bij mien neie stropdas.

PETRA: Blieven jullie niet te lang weg.

RONALD: Nee heur. Tot straks. *(beiden achter af)*

PETRA: Wat toch fijne kinder. Stel je veur Frans. Vannacht slaopen wij in 'n hemelberre, in kasteel St. Pietersberg

FRANS: En morgen met zien beiden in de sauna.

PETRA: Toch vin ik 't vervelend um tegen mien moe te moeten zeggen dat ze niet kan blieven. Ik weet zeker dat ze zich hier hiel arg op verheugd hef.

FRANS: 't Is nou te laot aans haar jij heur wel kunnen bellen dat ze niet zo veel bagage met moet nemen.

PETRA: Dan haar jij joen va ok wel kunnen bellen.

FRANS: O nee, dat doe ik niet. Hij is in staot um dwars te gaon liggen en hielemaol niet te kommen.

PETRA: *(snel opstaand)* Dan zal ik hum wel eem bellen.

FRANS: As jij dat maor laot. *(er word gebeld. Op zijn horloge kijkend)* Net tien uur. Dus 't kan joen moe nog niet wezen. *(opstaand)* Ik gao wel hen.

PETRA: Dan zet ik vast koffie. *(naar de keuken af. Frans naar buiten af. Even later met Johanna Blikvanger op. Johanna is een gezellig type volkswrouw)*

JOHANNA: Fransie, lieve jonge. Laot ik joe eerst ies fielsiteren. *(ze laat de gelukwensen gepaard gaan met een paar dikke klapzoenen)* Kereltie, van harte geluk gewenst met jullie 25-jaorige echtvereniging; op naor de volgende 25 jaor.

PETRA: *(achter op)* Goeje morgen Johanna.

JOHANNA: Goeje morgen Petra. Ok jij van harte fielsiteerd. *(ze laat ook deze felicitatie gepaard gaan met het zelfde ritueel en laat zich ergens neervallen)* Ik ruuk de Douwe Egberts al.

PETRA: Ik zal inschenken. Ik denk dat de koffie der wel deur is. *(achter af)*

JOHANNA: Wil jij wel geleuven Frans dat ik hartstikke zin heb in dat feesie vanaomd.

FRANS: Nou, en aans wij wel. Allent moeten Petra en ik 't vanaomd eem wat rustiger an doen.

JOHANNA: Waorum dat dan dan? Die rekening kan achteraf nog best met vallen. *(Petra met koffie op)*

PETRA: Zo, hier is de koffie. *(als zij de koffie serveert)* Gezellig dat jij toch nog eem komt fielsiteren Johanna.

JOHANNA: Dat is toch vanzölfsprekend. Maor ik blief maor eempies heur. Ik vin, as de familie der straks is, heurt daor gien buutenstaonder bij te wezen.

PETRA: Maor jij bent toch gien buutenstaonder. Wij wonen al zo lang wij trouwd bent naost mekaor.

JOHANNA: Jao, dat is waor. Ok eigenlijk 'n jubileum. Vandaag precies 25 jaor. Dit haar mien Kobus zaoliger nog met moeten maken. *(pinkt even een traantje weg)* Maor èh... wat zee jij daor net Frans. Jullie moeten het vanaomd rustig an doen. Waorum?

FRANS: Wij gaon naor Maastricht, naor 'n kasteel.

JOHANNA: In Maastricht? In 'n kasteel? *(niet begrijpend)* Waorum daor hielemaol?

PETRA: *(laat de enveloppe zien)* Kiek ies Johanna wat wij van Betsie en Ronald kadoo kregen hebben.

JOHANNA: *(leest)* Een verwenweekend tot maandagmiddag in Kasteel Sint Pietersberg in Maastricht... Oh wat mooi zeg. Wanneer gaon jullie?

FRANS: Vanaomd, metien nao 't feest.

JOHANNA: *(dromerig)* Zuud-Limburg, daor wol ik met mien Kobus ok altied zo graog ies 'n keer naor toe. Maor 't is ter jammer genog nooit van kommen. Hij wol wel met vekanzie, maor dan wel elke aomd in zien eigen berre slaopen. *(pinkt voorzichtig een traantje weg)*

PETRA: Kom op Johanna. Wie wet, messchien dat jij ooit ok nog ies... *(vlug)* Kiek ies wat ik van de bruidegom kregen heb.

JOHANNA: 'n Ring, nou, nou; Frans hef ter wel 'n paor cent veur over, zo te zien. *(nieuwsgierig bij Frans)* En vertel ies. Ben jij der ok bliede met?

FRANS: Natuurlijk. 'n Hotel in 'n kasteel, dat was altied al oeze wens.

JOHANNA: Nee man. *(gaat opstaan en maakt wat ongecontroleerde beweging als of ze een golfbal slaat)* Petra hef mij 't gister al verteld. Hool in wan.

FRANS: O, jij bedoelt dat ik op golfles gao. Maondagmorgen in elk geval nog niet. Ik maok wel 'n afspraak veur 'n andere keer. *(de bel)*

FRANS: En wie mag dat dan wel niet wezen? *(kijkt even uit het raam en gaat weer zitten)* O dat is joen moe.

PETRA: Frans asjeblieft. Wees nou niet zo kinderachtig. Gao maor liever hen.

FRANS: Ik maok toch maor 'n grappie. Ik gao al. *(links af)*

JOHANNA: Dan gao ik wel achter umme; ik weet hoe joen moe is.

PETRA: Ik weet 't Johanna. As zij niet de eerste gast is, is ze de hiele dag niet te genieten.

JOHANNA: Dat heb ik je nog vergeten te vertellen. Joen schoonva hef mij gisteraomd beld. *(terwijl ze samen alle sporen van de koffiervisite weg proberen te werken)*

PETRA: Wat zeg jij. Die aole hef joe beld?

JOHANNA: Jao hij wil, veur dat hij hier is, eem bij mij langes kommen. Hij wil mij wat vraogen zee hij. (*opgewonden*) O Petra, ik ben toch zo beneid.

PETRA: (*als beide naar de keuken afgaan*) Ik ok. Wat zal die joe wel niet willen vraogen. (*even later Frans, met Truida en Jozias, achter op. Ze zijn allebei feestelijk gekleed. Jozias is een echte heer. Frans worstelt met een grote koffer terwijl Jozias een soort beautycase bij zich heeft. Hij heeft een onmiskenbare parfumgeur om zich heen hangen die de spelers, als ze voor de eerste keer met hem kennis maken, aan het publiek laten merken. Deze geur zal in het stuk een belangrijke rol blijven spelen. Misschien is het zelfs mogelijk om het publiek, van de parfumlucht, mee te laten "genieten"*)

TRUIDA: Lieve jonge. Laot ik joe eerst ies fielsiteren met jullie zilveren huwelijk. (*kust hem uitgebreid*) Waor is Petra?

FRANS: Petra is in keuken en zorgt al vast veur de koffie.

TRUIDA: (*knipt met haar vinger*) Jozias!

JOZIAS: (*plechtig en overdreven amicaal*) Frans. Ik mag toch wel Frans zeggen hé. Maor ik zal mij eerst eem veur stellen. Ik ben Jozias Heide... (*Petra achter op*)

PETRA: (*spontaan*) Hallo bent jullie der al. Wat fijn.

TRUIDA: Jao heur kind. Wij haaren eerst nog 'n half uurtie eerder willen kommen. Maor je weet 't, ok op dizze feestelijke dag is half elf, half elf. (*feliciteert Petra terwijl Jozias wat ongewild op de achtergrond blijft staan*)

JOZIAS: (*zijn vinger opstekend*) Wat ik net wol zeggen, ik ben Jozias Heidepol de vriend van jullie moeder. Mag ik 't, geacht bruidspoor, bij deze van harte gelukwensen met jullie 25-jaorig huwelijksjubileum. (*geeft Petra een handkus*)

PETRA: Dank je wel meneer Heidepol.

JOZIAS: Tuut tuut tuut, asjebliedt gien meneer. Veur jullie ben ik Jozias. Wij bent jao al haost familie. Binnenkort mugt jullie papa tegen mij zeggen.

TRUIDA: (*streng*) Jozias, wat haaren wij afsproken. Wij zollen niet zo hard van staopel lopen. (*wijst naar Frans en Petra*) Heb jij heur al?

JOZIAS: Ach ja natuurlijk lieverd. Hier is 'n bescheiden bijdraoge an dizze feestelijke herinnering. (*geeft een enveloppe aan Frans. Frans kijkt stiekem, als niemand het in de gaten heeft, in de enveloppe en is zichtbaar opgetogen wat er in zit*) Nogmaols van harte geluk gewenst. (*geeft de beautycase aan Petra*) En hier is nog 'n speciaal kadoo veur de bruid. (*doet hem voor Petra open*) Zo as jij wel van joen ma zult weten was ik, tot veur kort, eigenaor

van 't bekende parfumbedrief Snif-Snif. Dit is 'n speciaole collectie uut oes assortiment die wij Mystieke Nr .11 nuumd hebben.

PETRA: Dank je wel Jozias. Dao ben ik hiel bliede met.

TRUIDA: Die Snif-Snif parfums waren mij veuls te duur. Maor nou ik Jozias ken doe ik iedere keer 'n flinke scheut in de badkuup.

FRANS: *(snuift)* Dat ruuk ik. *(tot zaal met neus dicht)* Jullie ok?

TRUIDA: *(kijkt hem vernietigend aan)* Frans breng jij oeze koffer eem naor boven. Ik wil mij veur de middag nog eem verkleden. En Jozias, loop jij metien maor met hum met. Dan kun jij oeze kaomer vast zien en vuulen of joen matras niet te hard is.

JOZIAS: Jaowel lieverd.

FRANS: *(haastig)* Dat kan straks ok nog wel lie...., èh, moe. Dat ding is hartstikke zwaor.

TRUIDA: *(gaat zitten)* Die is hielemaol niet te zwaor. Maor ach, wat weten jullie mannen daor ok van. Jullie hebben gien benul wat 'n vrouw allemaol neudeg hef as ze 'n weekie giet logeren. Wat jij Petra?

PETRA: *(schaapachtig lachend)* Dat is waor moe. *(als Frans haar wat hulpeloos aankijkt)* Breng die koffer nou maor naor boven Frans.

FRANS: Maor wij gaon... ik bedoel, ze blieven toch...

TRUIDA: Jammer genog blieven wij maor 'n weekie. Dat wol jij toch zeggen?

FRANS: Nee, nee, dat niet. Maor.....

PETRA: Toe nou maor Frans. Breng die koffer eerst maor naor boven. *(Frans met tegenzin, niet begrijpend en schouderophalend, samen met Jozias achter af)*

TRUIDA: 't Liekt wel of Frans hielemaol niet bliede is dat wij blieven logeren.

PETRA: Ach moe dat verbeel jij je maor.

TRUIDA: En wat vun hij van zien kadoo?

PETRA: Hij was hiel arg verrast, maor wel geweldig bliede. *(langs haar neus weg)* Veural met die pette.

TRUIDA: Jozias zee net nog, joen schoonzeun wordt wel pardoes veur de leeuwen gooid. 'n Snelcursus golfen nog wel.

PETRA: *(aarzelend)* Dat is te zeggen moe eh... Frans wil die lessen, ik bedoel hij moet die lessen nog 'n paor weken uut stellen umdat hij...


TRUIDA: Umdat hij zeneachtig worden is umdat hij kennis giet maoken met de vrienden van Jozias?

PETRA: Nee moe dat is 't niet. Frans en ik...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto